

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 28. dubna 2025 v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Roberta Pacovského a soudců JUDr. Evy Brázdilové a Mgr. Stanislava Králíka, odvolání obžalovaných [jméno] [příjmení] [jméno] (rozené [příjmení], posléze [příjmení]), narozené [datum], [jméno] [příjmení] (rozeného [jméno] [příjmení]), narozeného [datum] a státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem, proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. 51 T 5/2023 – 2116 ze dne 7. srpna 2024, a rozhodl

takto:

Podle § 256 tr. řádu se všechna podaná odvolání zamítají.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 7.8.2024, č. j. 51 T 5/2023 – 2116 (dále jen napadeným rozsudkem) byli obžalovaní [jméno] [příjmení] [jméno] a [jméno] [příjmení] uznáni vinnými ze spáchání níže popsanych skutků:

1. obžalovaní [jméno] [příjmení] [jméno] a [jméno] [příjmení] společným jednáním po předchozí vzájemné dohodě v období nejméně od roku 2012 do července roku 2019 v místě jejich bydliště v [anonymizováno], okres Louny, nejprve v interiéru domu [adresa] a později ve zděné stavbě bývalého teletníku, nacházející se na pozemku parcelního čísla [číslo], [číslo] a [číslo], která byla částečně upravena k bydlení, kde žili ve společné domácnosti s poškozeným nezletilým [jméno] [příjmení], narozeným [datum], který byl vlastním synem obžalované [jméno] [příjmení] [jméno] a na jehož výchově se obžalovaný [jméno] [příjmení] jako druh jeho matky aktivně podílel, a přestože oba znali věk poškozeného, tak v přítomnosti poškozeného nezletilého obžalovaná [jméno] [příjmení] [jméno] masturbovala, případně orálně uspokojovala obžalovaného [jméno] [příjmení], případně spolu před poškozeným souložili, současně v jeho přítomnosti prováděla za peníze různé erotické aktivity v rámci online přenosů pro své klienty, nutila poškozeného nezletilého sledovat lesbické porno a požadovala, aby při tom on [anonymizována dvě slova], oba obžalovaní jej současně nutili se účastnit i tzv. rituálů, při kterých někdy některé z přítomných žen masturbovaly, v důsledku čehož bral poškozený nezletilý nahotu a různé sexuální praktiky jako běžnou a normální věc, později za účelem uspokojení sexuálního pudu obou obžalovaných, současného dílčího vytvoření digitálních fotografií a audiovizuálních souborů a jejich následného poskytnutí třetím osobám, opakovaně, jednou až dvakrát do týdne, obžalovaná [jméno] [příjmení] [jméno] vyžadovala od svého nezletilého syna poškozeného nezletilého [jméno] [příjmení], narozeného [datum], aby [anonymizována dvě slova] [anonymizována dvě slova], později na základě požadavku obžalovaného [příjmení] žádala, aby poškozený strpěl i to, jak mu bude sama [anonymizována dvě slova] [anonymizována dvě slova] [anonymizována dvě slova] [anonymizována dvě slova], současně mu sama v dílčích případech [anonymizována dvě slova] [anonymizována dvě slova] [anonymizována dvě slova] [anonymizována dvě slova] [anonymizována dvě slova] [anonymizována dvě slova] [anonymizována dvě slova] [anonymizována dvě slova] [anonymizována dvě slova] [anonymizována dvě slova], když v jednom případě také činila i v rámci online přenosu pro svého platícího zákazníka, následně se svým synem [anonymizována dvě slova] [anonymizováno], kdy poškozený takto v různých polohách [anonymizována dvě slova] [anonymizována dvě slova] [anonymizována dvě slova] [anonymizována dvě slova], [anonymizována dvě slova] [anonymizována dvě slova] [anonymizována dvě slova] [anonymizována dvě slova] [anonymizována dvě slova] [anonymizováno], včetně jejich vzájemného [anonymizována dvě slova], [anonymizována dvě slova] [anonymizována dvě slova] [anonymizováno] [role v řízení] [jméno] [příjmení] [jméno] [anonymizována dvě slova] [anonymizována dvě slova] [anonymizována dvě slova] [anonymizována dvě slova] [anonymizována dvě slova] [anonymizována dvě slova], zatímco obžalovaný [jméno] [příjmení] byl těmito situacím v dílčích případech osobně přítomen, při tom sám masturboval, současně jim uděloval dílčí pokyny a prováděl i dokumentaci těchto situací v podobě digitálních fotografií a audiovizuálních souborů, v dílčích případech se do tohoto jednání i sám aktivně zapojil a zatímco poškozený [anonymizována dvě slova] [anonymizována dvě slova] [anonymizováno] [role v řízení] [jméno] [příjmení] [jméno], tak mu obžalovaná [anonymizována dvě slova] [anonymizována dvě slova], když nejméně v jednom případě na

podzim roku 2018 sám obžalovaný [jméno] [příjmení] požadoval po poškozeném [jméno] [příjmení] vlastní orální uspokojení, kdy poškozený takto [anonymizována dvě slova] [anonymizována dvě slova] [role v řízení] a [anonymizována dvě slova] [anonymizována dvě slova] [anonymizována dvě slova], [anonymizována dvě slova] [anonymizována dvě slova], kdy poškozený nejprve s ohledem na svůj tehdejší věk, svoji vyspělost a svoji izolovanost od jiných svých vrstevníků vůbec nechápal jednání obžalovaných a toto bral jako zcela normální, neboť mu bylo ze strany obžalovaných vysvětlováno jako léčebný postup, později ve svém věku [anonymizována dvě slova] [anonymizována dvě slova] již začal chápat podstatu chování obžalovaných a jeho protiprávnost, dané jednání ale přesto nadále strpěl, protože se mu nebyl schopen s ohledem na svoji povahově submisivní a introvertní osobnost nijak bránit, zejména protože mu bylo vybrožováno tím, že nedostane najíst a bude mu zakázán počítač, současně z důvodu své sociální izolovanosti a obavy, že takto ztratí jedinou osobu, která mu zabezpečuje zázemí a sám se ocitne v institucionální péči, se nesvěřil jiné osobě, kdy z domácnosti obžalovaných odešel až v okamžiku, kdy mu jeho vlastní otec nabídl bydlení u sebe, v důsledku tohoto jednání se u poškozeného rozvinula vážná forma [anonymizováno] [příjmení] s citovou a sociální deprivací, poškozením sociálního, emočního, citového, mravního a psychosexuálního vývoje, včetně rozvinutí posttraumatické stresové poruchy, a takto z těchto situací vytvořili nejméně digitální fotografie označené 2014 -03-03 00.50.05., 2014 -03-19 20.49.38., 2014 -03-19 20.49.46., 2014 -03-19 20.57.10., 2014 -03-20 18.52.14., 2014 -03-20 18.52.47., 2014 -03-24 19.33.13., 2014 -03-24 19.33.17., 2014 -03-24 19.33.13. a 2014 -03-24 19.33.17., které posléze byly nezjištěným způsobem poskytnuty třetím osobám a zajištěny jako příloha e-mailové zprávy, která byla zaslána z emailové schránky [email], videosoubor 160528-222146., který byl uložen v adresáři filmy\filmy\Live! Central 3 v notebooku zn. ACER aspire V 5 S/N: NXMCSEC0013250561A7600, videosoubor video- 2018 -01-10-22-19-40., který byl uložen v adresáři Extra Found Files\Multimedia Video\3GPP multimedia v notebooku zn. ACER aspire V 5 S/N: NXMCSEC0013250561A7600, videosoubory DSCN3766.avi, DSCN3794.avi, DSCN3797.avi, DSCN3799.avi, DSCN3803.avi a DSCN3804.avi, které byly uloženy v adresáři fotky\DCIM\100NIKON 3 v notebooku zn. ACER aspire V 5 S/N: NXMCSEC0013250561A7600, a videosoubor DSCN7008.avi, který byl uložen v adresáři Extra Found Files\Multimedia Video\Windows AVI Video v notebooku zn. ACER aspire 58TG 5464G75 SN/D: 05003607225,

2. obžalovaná [jméno] [příjmení] [jméno] za účelem uspokojení sexuálního pudu a současného dílčího vytvoření digitálních fotografií, v době kolem 14:52 hodin dne 6. 9. 2020, v místě jejího bydliště v [anonymizováno], ve zděné stavbě bývalého teletniku, nacházející se na pozemku parcelního čísla [číslo], [číslo] a [číslo], která byla částečně upravena k bydlení, v době, kdy měla svěřeného ke krátkodobému hlídání svého nezletilého vnuka - poškozeného [jméno] [příjmení], narozeného [datum], jehož věk znala, [anonymizováno 9 slov] [role v řízení], kdy poškozenému byly v daný okamžik pouze dva měsíce, proto mu jeho duševní a rozumové schopnosti neumožňovaly, aby mohl sám toto jednání obžalované pochopit, vyhodnotit a přiměřeně, logicky a účinně na toto reagovat, zatímco obžalovaný [jméno] [příjmení] s jejím vědomím při tomto vytvořil digitální fotografie DSCN9608.jpg, DSCN9609.jpg a DSCN9611.jpg, zachycující toto jednání obžalované, kdy tyto byly následně uloženy v adresáři Users\David\Desktop\obrázky\103NIKON v notebooku zn. ACER aspire V 5 S/N: NXMCSEC0013250561A7600, v adresáři Users\xx\Pictures\xxx C142 (soubor COOLPIX S700 2020 -09-06 14_52_23.jpg (klon souboru DSCN9608.jpg) a soubor COOLPIX S700 2020 -09-06 14_52_38.jpg (klon souboru DSCN9611.jpg),

3. obžalovaní [jméno] [příjmení] [jméno] a [jméno] [příjmení] společným jednáním po předchozí vzájemné domluvě za účelem uspokojení sexuálního pudu obžalované [jméno] [příjmení] [jméno] a současného dílčího vytvoření digitálních fotografií a audiovizuálních souborů a jejich následného dílčího poskytnutí třetím osobám, v přesně nezjištěnou dobu, minimálně od roku 2016 do roku 2021, nejméně ve dnech 23. 8. 2016, 24. 8. 2019, dne 10. 12. 2019, dne 26. 8. 2020, dne 23. 9. 2020, dne 18. 1. 2021, dne 11. 2. 2021, v místě jejich bydliště v [anonymizováno], okres [okres], ve zděné stavbě bývalého teletniku, nacházející se na pozemku parcelního čísla [číslo], [číslo] a [číslo], která byla částečně upravena k bydlení, prováděla sama obžalovaná [jméno] [příjmení] [jméno], případně za součinnosti obžalovaného [jméno] [příjmení] nebo odsouzené [jméno] [příjmení], narozené [datum], jejíž trestní stíhání bylo vedeno v samostatném trestním řízení, stimulační dotyky rukou a [anonymizováno 5 slov] a současně přinutila tohoto psa k tomu, [anonymizována čtyři slova] obžalované nebo odsouzené [jméno]

[příjmení], zatímco obžalovaný [jméno] [příjmení] s jejím vědomím vytvořil digitální fotografie a audiovizuální záznamy, zachycující toto jednání, kdy tímto způsobem vytvořili nejméně: dne 23. 8. 2016, v době od 19: 26:22 hodin do 19:3 9:02 hodin, digitální audiovizuální záznamy označené jako 160823-202511. a 160823-202907., které byly uloženy v adresáři Extra Found Files\Graphics, Picture\JPEG Digital Camera v notebooku zn. ACER aspire V 5 S/N: NXMCSEC0013250561A7600, dne 24. 8. 2019, v době od 09: 01:58 hodin do 09: 02:20 hodin, digitální fotografie označené DSCN8624.jpg, DSCN8625.jpg, DSCN8626.jpg, DSCN8627.jpg, které byly uloženy v adresáři Extra Found Files\Graphics, Picture\JPEG Digital Camera v notebooku zn. ACER aspire V 5 S/N: NXMCSEC0013250561A7600 a později v přesně nezjištěné době smazány, dne 24. 8. 2019, v době od 10: 01:58 hodin do 10: 02:20 hodin, digitální fotografie označené jako NIKON COOLPIX S3700_ 2019, NIKON COOLPIX S3700_2 0190824_080201 NIKON COOLPIX S3700_ 2019 NIKON COOLPIX S3700_20 190824_080220, kdy se jedná klony souborů DSCN8624.jpg, DSCN8625.jpg, DSCN8626.jpg, DSCN8627.jpg, a které byly uloženy v adresáři Extra Found Files\Graphics, Picture\JPEG Digital Camera v počítači zn. HP hs2340 hspa, IMEI 352056041711926 a které byly později v přesně nezjištěné době smazány, dne 10. 12. 2019, v 11: 27:53 hodin, celkem 16 digitálních fotografií označených DSCN3655 až DSCN3670.jpg, které byly uloženy v podadresáři Zoo péčko na flash disku zn. Team 16 GB C142, dne 26. 8. 2020, v době od 13: 03:18 hodin do 13: 29:52 hodin, celkem 102 digitálních fotografií označených DSCN9181 až DSCN9282.jpg a v době od 15: 05:02 hodin do 15: 19:44 hodin dalších 12 digitálních fotografií označených DSCN9323 až DSCN9334.jpg a dále i digitální audiovizuální záznam označený jako Radka a Apollo z 15: 18:44 hodin, které byly uloženy v adresáři Users\xxx\Pictures\Apolo\xxx srpen 2020 v notebooku zn. ACER aspire 58TG 5464G75 SN/D: 05003607225, dne 26. 8. 2020, v době od 17: 03:30 hodin do 17: 06:26 hodin digitální fotografie označené DSCN9181.jpg, DSCN9183 až DSCN9186.jpg, DSCN9209.jpg, DSCN9211 až DSCN9217.jpg, DSCN9223 až DSCN9228.jpg, DSCN9231 až DSCN9234.jpg, DSCN9237.jpg, DSCN9265 až DSCN9266.jpg a DSCN9269 až DSCN9270.jpg, které byly v minulosti prokazatelně uloženy v adresáři Extra Found Files\Graphics, Picture\JPEG Digital Camera v notebooku zn. ACER aspire V 5 S/N: NXMCSEC0013250561A7600 a později byly v přesně nezjištěné době smazány, dne 1. 9. 2020, v 09:3 0:08 hodin, audiovizuální záznam označený DSCN9402.avi, který byl uložen v adresáři Users\xxx\Pictures\Apolo v notebooku zn. ACER aspire 58TG 5464G75 SN/D: 05003607225, dne 23. 9. 2020, v době od 20:5 4:14 hodin do 21: 28:08 hodin, celkem 45 digitálních fotografií označených DSCN0434 až DSCN0478.jpg, které byly uloženy v adresáři Users\Eliška\Pictures\Apolo v notebooku zn. ACER aspire 58TG 5464G75 SN/D: 05003607225 a dalších 8 digitálních fotografií označených DSCN0426 až DSCN0433.jpg, které byly klony výše uvedených fotografií, a byly uloženy v podadresáři Zoo péčko na flash disku zn. Team 16 GB C142, dne 18. 1. 2021, v 17:5 0:36 hodin, digitální audiovizuální záznam označený DSCN3766.avi, který byl uložen v adresáři Users\xxx\Desktop\foťák\101NIKON v notebooku zn. ACER aspire V5 S/N: NXMCSEC0013250561A7600, dne 11. 2. 2021, v době od 19:5 0:34 hodin do 19:5 2:10 hodin, 8 digitálních fotografií označených DSCN4629 až DSCN4636.jpg, DSCN4643.jpg a DSCN4644.jpg, které byly uloženy v adresáři Users\Public\Pictures\Webky v notebooku zn. ACER aspire 58TG 5464G75 SN/D: 05003607225,

4. obžalování [jméno] [příjmení] [jméno] a [jméno] [příjmení] společným jednáním po předchozí vzájemné domluvě za účelem uspokojení sexuálního pudu obou obžalovaných a současného dílčího vytvoření digitálního audiovizuálního souboru, nejméně dne 23. 8. 2016, v době od 20:4 0:58 hodin, v místě jejich bydliště v [anonymizováno], okres [okres], ve zděné stavbě bývalého teletníku, nacházející se na pozemku parcelního čísla [číslo], [číslo] a [číslo], která byla částečně upravena k bydlení, prováděla obžalovaná [jméno] [příjmení] [jméno] na základě pokynů obžalovaného [jméno] [příjmení] [anonymizováno 10 slov] obžalované, současně jí byly obžalovaným [jméno] [příjmení] [anonymizováno 5 slov] a dále byl [anonymizováno 5 slov] [anonymizováno] [anonymizováno] [jméno] [příjmení] [anonymizováno] což ve svém souhrnu obžalované způsobovalo bolest, prezentovanou jejími výkřiky a pláčem, když obžalovaný při tomto jednání sám [anonymizováno] a současně toto jednání dále zachytil a vytvořil tak s vědomím obžalované [jméno] [příjmení] [jméno] digitální audiovizuální soubor označený jako 160823-203910., který byl původně uložen v adresáři Extra Found Files\Graphics, Picture\JPEG Digital Camera v notebooku zn. ACER aspire V 5 S/N: NXMCSEC0013250561A7600 a později byl v přesně nezjištěné době smazán,

5. obžalovaný [jméno] [příjmení] samostatným jednáním od přesně nezjištěné doby do dne 12. 4. 2021 v místě svého tehdejšího faktického bydliště v [anonymizováno], okres [okres], ve zděné stavbě bývalého teletníku, nacházející se na pozemku parcelního čísla [číslo], [číslo] a [číslo], která byla částečně upravena k bydlení, uložil do notebooků a na flash disk, které užíval, digitální fotografie a audiovizuální záznamy, zobrazující obnažené a pózuující dívky, kterým byly viditelné jejich pohlavní orgány, případně penetraci jejich genitálu nebo jiné jejich sexuální jednání, a které byly podle vzezření, stavby a velikosti těla a pohlavních orgánů a absence sekundárních pohlavních znaků dětmi nižšího věku a nedosahující věku 18 let, kdy tyto zde měl uložené až do 12. 4. 2021, kdy byla tato elektronická zařízení zajištěna v rámci domovní prohlídky, konkrétně takto uložil: do adresáře Users\xxx\AppData\Local\Real\RealPlayer\Content\images v notebooku HP bs2340 hspa, IMEI 352056041711926, nejméně digitální fotografie blíže označené ve výroku napadeného rozsudku a dále do adresáře Users\xxx\Pictures\Fotky\Erotické\holčičky v notebooku HP bs2340 hspa, IMEI 352056041711926, další v napadeném rozsudku označené digitální fotografie, do adresáře Users\xxx\Pictures\fotky 2019, v notebooku zn. ACER aspire 58TG 5464G75 SN/D: 05003607225, další v napadeném rozhodnutí specifikované digitální fotografie a audiovizuální soubory a do adresáře fotky\holčičky na flash disku zn. Team 16 GB C142 další digitální fotografie označené ve výroku napadeného rozsudku

6. obžalovaný [jméno] [příjmení] samostatným jednáním od přesně nezjištěné doby do 12. 4. 2021 v obci [anonymizováno], okres [okres], na pozemcích v místě svého bydliště, v blízkosti zděné stavby bývalého teletníku, nacházející se na pozemku parcelního čísla [číslo], [číslo] a [číslo], vypěstoval přesně nezjištěné množství rostlin konopí za účelem jejich následného využití nejméně pro vlastní potřebu, takto posléze usušil vrcholíky těchto vypěstovaných rostlin, kdy naposledy takto získal usušený materiál rostlin konopí o celkové hmotnosti nejméně 973,2 gramů, který obsahuje 56,4 gramů Δ 9-tetrahydrokanabinolu v celkovém zajištěném množství, který měl uschovaný v místě svého bydliště, a který zde byl zajištěn dne 12. 4. 2021 v rámci konané domovní prohlídky, přestože věděl, že se jedná o psychotropní látku a nakládání s takovou látkou je nezákonné a ačkoliv neměl žádné oprávnění k nakládání s takovou látkou, přičemž Δ 9-tetrahydrokanabinol (Δ 9-THC) je jako psychotropní látka zařazena do Seznamu I Úmluvy o psychotropních látkách (vyhláška č. 62/1989 Sb.) a je uvedena v příloze č. 4 nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek,

7. obžalovaný [jméno] [příjmení] samostatným jednáním od přesně nezjištěné doby do 12. 4. 2021 v obci [anonymizováno], okr. [okres], v místě svého bydliště ve zděné stavbě bývalého teletníku, nacházející se na pozemku parcelního čísla 83/1, 83/2 a 83/3, přechovával pro svoji vlastní potřebu nejméně 3 000 kusů semen a drť semen rostliny rodu durman z čeledi lilkovité, o celkové hmotnosti 69,9 gramů, s obsahem atropinu a skopolaminu, kdy toto množství po jednorázovém nebo opakovaném podání může způsobit poškození zdraví, přestože věděl, že se jedná o jed a nakládání s ním je nezákonné a ačkoliv neměl žádné oprávnění k nakládání s těmito chemickými látkami, přičemž atropin a skopolamin jsou jako jedy uvedeny v příloze č. 1 nařízení vlády č. 467/2009 Sb., kterým se pro účely trestního zákoníku stanoví, co se považuje za jedy a jaké je množství větší než malé u omamných látek, psychotropních látek, přípravků je obsahujících a jedů.

2. Shora popsáním jednáním dle nalézacího soudu spáchala obžalovaná [jméno] [příjmení] [jméno]:

-) pod bodem 1.: zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, alinea druhá, odst. 2, písmena a), odst. 3, písmena a) trestního zákoníku, přečin soulože mezi příbuznými podle § 188 trestního zákoníku, přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1, písmena a), d), odst. 3, písmena a), b) trestního zákoníku,
-) pod bodem 2.: zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, alinea druhá, odst. 3, písmena a) trestního zákoníku,
-) pod body 1. a 2.: dva přečiny výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 3 trestního zákoníku, dva přečiny zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1 trestního zákoníku,
-) pod body 3.-4: přečin šíření pornografie podle § 191 odst. 1 trestního zákoníku

3. Obžalovaný [jméno] [příjmení] dle výroku o vině napadeného rozsudku spáchal:

-) pod bodem 1.: zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, alinea druhá, odst. 2, písmena a), odst. 3, písmena a) trestního zákoníku, přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1, písmena a), d), odst. 3, písmena a), b) trestního zákoníku,
-) pod body 1. a 2.: dva přečiny výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 3 trestního zákoníku, dva přečiny zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1 trestního zákoníku,
-) pod body 3.-4: přečin šíření pornografie podle § 191 odst. 1 trestního zákoníku,
-) pod bodem 5.: přečin výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 1 trestního zákoníku,
-) pod bodem 6.: přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku,
-) pod bodem 7.: přečin přechovávání omamné a psychotropní látky a jedu podle § 284 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku.

4. O trestu bylo soudem prvního stupně rozhodnuto tak, že obžalované [jméno] [příjmení] [jméno] byl za shora uvedené trestné činy a za sbíhající se přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku, pro který byla uznána vinnou trestním příkazem Okresního soudu v Havlíčkově Brodě ze dne 22. listopadu 2023, č.j. 1 T 129/2023-73, uložen podle § 185 odst. 3 trestního zákoníku, za užití § 43 odst. 2 trestního zákoníku, souhrnný trest odnětí svobody v trvání deseti roků se zařazením pro jeho výkon podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku do věznice se zvýšenou ostrahou. Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku byl potom zrušen výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Havlíčkově Brodě ze dne 22. listopadu 2023, č.j. 1 T 129/2023-73, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbývala podkladu.

5. Obžalovanému [jméno] [příjmení] byl potom podle § 185 odst. 3 trestního zákoníku, za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání deseti roků se zařazením pro jeho výkon podle § 56 odst. 2, písmena b) trestního zákoníku do věznice se zvýšenou ostrahou. Podle § 70 odst. 1, odst. 2, písmena a), odst. 4 trestního zákoníku byl dále jmenovanému obžalovanému uložen trest propadnutí věci, a to zavařovací sklenice o objemu 5 litrů se sušeným rostlinným materiálem konopí o hmotnosti 86,4 gramů (stopa č. 13), plastového sáčku se sušeným rostlinným materiálem konopí o hmotnosti 30,7 gramů (stopa č. 21A), plastové dózy se sušeným rostlinným materiálem konopí o hmotnosti 113,9 gramů (stopa č. 21B), plastového kbelíku se sušeným rostlinným materiálem konopí o hmotnosti 665,9 gramů (stopa č. 22), sklenice se semeny obsahujícími atropin a skopolamin o hmotnosti 36,02 gramů (stopa č. 21 K) a sklenice se semeny obsahující skopolamin o hmotnosti 27,10 gramů (stopa č. 21 L), které byly zajištěny při domovní prohlídce provedené dne 12. 4. 2021 ve zděné stavbě bez přiděleného čísla popisného, nacházející se v [anonymizováno], okres [okres], na pozemku parcelního čísla [číslo], [číslo] a [číslo].

6. O uplatněných nárocích na náhradu nemajetkové újmy nalézací soud rozhodl tak, že podle § 228 odst. 1 tr. řádu uložil oběma obžalovaným povinnost společně a nerozdílně nahradit poškozenému [jméno] [příjmení], narozenému 15. 2. 2005, trvale bytem [adresa], náhradu nemajetkové újmy v penězích v částce 1 000 000 Kč, společně se zákonným úrokem z prodlení ve výši 14,75 % ročně z této částky, plynoucím od 16. dubna 2024 do zaplacení a poškozenému [jméno] [příjmení], narozenému [datum], trvale bytem [adresa], k rukám jeho zákonného zástupce [jméno] [příjmení], narozené [datum], trvale bytem [adresa], náhradu nemajetkové újmy v penězích v částce 50 000 Kč. Podle § 229 odst. 2 trestního řádu byl potom poškozený [jméno] [příjmení] odkázán se zbytkem uplatněného nároku na náhradu nemajetkové újmy v penězích na řízení ve věcech občanskoprávních.

7. Dalším výrokem napadeného rozsudku potom byla obžalovaná [jméno] [příjmení] [jméno] podle § 226 písm. c) tr. řádu zproštěna obžaloby v té její části, kterou jí bylo kladeno za vinu spáchání skutku popsaného tak, že v přesně nezjištěnou dobu nejméně do dne 12. 4. 2021 v místě tehdejšího faktického bydliště obviněných v obci [anonymizováno], ve zděné stavbě bývalého zemědělského objektu – teletníku, nacházející se na pozemku parcelního čísla 83/1, 83/2 a 83/3, okr. [okres], který byl částečně upraven k bydlení, měli uložená elektronická pornografická díla, zobrazující obnažené a pózující děti, a to ve formě digitální fotografie a videozáznamů, na různých zařízeních, umožňujících ukládání a uchování dat, konkrétně specifikovaných včetně místa jejich uložení ve výroku napadeného rozsudku, ve kterém bylo spatřováno spáchání přečinu výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 1 trestního zákoníku, neboť nebylo prokázáno, že tento skutek spáchala obžalovaná.

8. Proti napadenému rozsudku podala státní zástupkyně ve lhůtě předpokládané ustanovením § 248 odst. 1 tr. řádu odvolání v neprospěch obou obžalovaných. Konstatovala, že soud prvního stupně dospěl oproti obžalobě k částečně odlišným skutkovým zjištěním a k odlišné právní kvalifikaci, přičemž státní zástupkyně většinu těchto závěrů akceptuje. Neztotožňuje se však se závěrem soudu, že u skutku 1) napadeného rozsudku nedošlo prokázaným jednáním obou obžalovaných ke způsobení těžké újmy na zdraví poškozeného [jméno] [příjmení]. Soud prvního stupně k vypuštění tohoto znaku kvalifikované skutkové podstaty uvedl, že posuzoval primárně konkrétní dopady posttraumatické stresové poruchy na obvyklý způsob života poškozeného, když z dokazování vyplývá, že v důsledku této poruchy nebyl poškozený nikdy v pracovní neschopnosti, nebyl nikdy farmakologicky léčen a současně nikdy neabsolvoval klasickou psychiatrickou péči. Poškozený současně zcela obvyklým způsobem chodil do školy, takto úspěšně dokončil základní vzdělání a poté i studium na střední škole, současně i obvyklým způsobem trávil svůj volný čas bez nějakých výraznějších omezení oproti předchozí době. Našel si v navazující době i partnerský vztah, který jej velmi naplňoval. Stejně tak nebyly u poškozeného zjištěny žádné poruchy spánku nebo jiné somatické projevy jeho zhoršeného psychického stavu. Znalkyněmi popsané projevy posttraumatické stresové poruchy podle názoru soudu nelze považovat za závažné omezení obvyklého způsobu života poškozeného tak, aby bylo možné hodnotit tento následek jako vážnou poruchu na zdraví.

9. Státní zástupkyně zdůraznila, že soudní znalkyně MUDr. Čápová a Mgr. Čermáková u poškozeného popsaly přetrvávající posttraumatickou stresovou poruchu (PTSD) stanovenou podle kritérií mezinárodní klasifikace nemocí. V době jejich vyšetření byly u poškozeného přítomny jako projevy této choroby intruzivní myšlenky s flashbaky, emoční otupění, úzkosti, obavy z budoucnosti, depresivní nálady, snížené sebevědomí, vyhybavost, nedůvěra k dospělým. Dle státní zástupkyně jednání obžalovaných závažně negativně ovlivnilo psychický vývoj poškozeného, který má v současné době pocit zkaženého dětství a nese si ve svém vývoji vnitřní nejistotu a anticipační úzkost, jak zvládne budoucí život. V době znaleckého vyšetření začal poškozený také docházet na psychoterapii, která by měla trvat několik let.

10. Státní zástupkyně připustila, že nikoliv každá PTSD naplňuje znaky těžké újmy na zdraví ve smyslu § 122 odst. 2 písm. i) tr. zákoníku s tím, že jako u každé poruchy zdraví je třeba i zde zkoumat, zdali trvala delší dobu a projevovala se jako vážná porucha zdraví. Takovouto citelnou újmu v obvyklém způsobu života nalézací soud v daném případě u poškozeného neshledal. Dle státní zástupkyně se však v daném případě jedná o natolik specifickou trestnou činnost, že by k posouzení újmy v obvyklém způsobu života postačila obecně hodnocená kritéria, z nichž vycházel i soud prvního stupně. V tomto případě nelze citelnost újmy v obvyklém způsobu života posuzovat podle toho, jak by se poškozený projevoval a choval podle svých zvyklostí a obstarával si obvyklým způsobem své životní potřeby a uspořádával své sociální poměry, neboť poškozený žádný tzv. „normální“ život nezažil, když se stal ve věku sedmi let obětí mimořádně zvráceného sexuálního násilí ze strany své matky, tedy citově mu nejbližší osoby, na které byl závislý i existenčně, a jejího druha. Tomuto násilí byl potom vystavován až do svých čtrnácti let věku.

Jednoznačně v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaných potom dle státní zástupkyně došlo k tomu, že poškozený nebyl schopen přiměřeným způsobem využít svých dispozic ve školním prostředí i v rovině mimoškolních aktivit. Svým sníženým sebevědomím špatně zapadal do kolektivu, vše drží v sobě, je ohrožen i tělesnými potížemi podmíněnými stresem a úzkostmi. V budoucnu u něj nelze dle znalkyň vyloučit ani riziko možné závislosti na psychoaktivních látkách, přičemž toto riziko je vysoké. Přestože poškozený byl schopen dosáhnout určitého vzdělání a navázat partnerský vztah, je jeho osobnost a duševní stav dlouhodobě a nejspíš i trvale natolik zasažen a pokřiven, že se dle státní zástupkyně zcela jistě v jeho případě jedná o citelnou újmu v obvyklém způsobu života, přičemž s ohledem na věk poškozeného nelze vycházet ze stavu před spácháním trestné činnosti ale ze stavu, v jaké duševní kondici mohl při využití jeho vrozených dispozic být, pokud by se nestal obětí popsané trestné činnosti.

11. S ohledem na výše uvedené skutečnosti státní zástupkyně navrhla, aby Vrchní soud v Praze podle § 258 odst. 1 písm. b), d) a odst. 2 trestního řádu zrušil napadený rozsudek ve výroku o vině pod bodem 1) a nově rozhodl tak, že obžalovaní jsou vinni zločinem znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea druhá, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a), c) tr. zákoníku. Ohledně trestu státní zástupkyně navrhla zachovat druh a výměru trestu uložené již soudem prvního stupně.

12. V rámci veřejného zasedání konaného před odvolacím soudem potom státní zástupkyně odkázala na argumentaci písemně zpracovaného odůvodnění odvolání s tím, že neuplatnila ani žádné návrhy na doplnění dokazování. Odvolání obžalovaných jsou dle jejího názoru nedůvodná a pouze opakují námitky a argumentaci užitou již před soudem nalézacím a tento se s nimi dostatečně vypořádal. Jejich vina byla provedenými důkazy prokázána a jejich obhajoba potom byla jednoznačně vyvrácena.

13. Proti napadenému rozsudku podala ve lhůtě předpokládané ustanovením § 248 odst. 1 tr. řádu odvolání také obžalovaná [jméno] [příjmení] [jméno]. Opravným prostředkem napadla všechny výroky rozsudku soudu prvního stupně s tím, že by měla být odvolacím soudem obžaloby zproštěna. Napadenému rozhodnutí pouze ve stručnosti a zcela obecně vytkla, že soud prvního stupně nesprávným způsobem hodnotil důkazy, když u některých skutků z provedených důkazů její vina vůbec nevyplývá a ve zbylé části soud nedostatečně zvážil subjektivní stránku jejího jednání. Na výše uvedenou argumentaci písemně odůvodněného odvolání potom obhájce obžalované odkázal i v rámci veřejného zasedání konaného před Vrchním soudem v Praze. Žádné důkazní návrhy, vyjma písemného prohlášení obžalované představujícího doplnění její výpovědi, neuplatnil. Navrhl, aby byla obžalovaná obžaloby zproštěna, ev. aby soud vyslovil svoji nepřislušnost. Odvolání státní zástupkyně zhodnotil jako nedůvodné.

14. Rozsudek soudu prvního stupně ve všech jeho výrocích napadl včasným odvoláním také obžalovaný [jméno] [příjmení]. V odůvodnění opravného prostředku namítl, že se cítí být nevinný. Obžalovaný je, „svobodnou lidskou bytostí“, nesouhlasí se svým trestním stíháním a neudělal orgánům činným v trestním řízení souhlas k vedení tohoto řízení. Obžalovaný dále rozvedl argumentaci týkající se právních aspektů zániku České a Slovenské federativní republiky, ze kterých má za to, že zde není dána pravomoc soudu České republiky, protože obžalovaný se necítí být jejím občanem a tímto ani být nemůže. Orgány činné v trestní řízení tak nejsou v jeho případě oprávněny toto řízení vést a soudit jej.

15. Ve vztahu k projednávaným skutkům potom obžalovaný namítl, že příčinou veškerého jednání byly zejména psychické problémy, které poškozeného provázely v jeho útlém věku a mají kořeny již v okolnostech, kterým byl poškozený vystaven ve věku prenatálním a novorozeneckém. Pokud byla u poškozeného diagnostikována PTSD (což ovšem nebylo před soudem dle jeho názoru ani dostatečně prokázáno), potom se nejedná o důsledek jednání obžalovaných. Veškeré jednání obžalovaných naopak směřovalo k tomu, aby poškozenému pomohli s jeho fyzickými a psychickými problémy, kterými trpěl. Obžalovaný se snažil poškozenému pomoci na základě svých vědomostí a v souladu se svým nejlepším svědomím a vědomím. Jednání, kterých se poškozený

spolu s obžalovanými účastnil, vždy probíhala s jeho souhlasem, když mu předtím obžalovaní vše důkladně vysvětlili a poškozený tomu plně rozuměl. Obžalovaní také nikdy poškozeného k ničemu nenutili, nepoužívali žádné násilí ani pohrůžky. Poškozený věděl, že obžalovaní jednají ve snaze mu pomoci a s veškerým takovým jednáním dobrovolně souhlasil. Obžalovaný kategoricky popřel, že by došlo ze strany některého z obžalovaných vůči poškozenému k jakémukoliv násilí. Popřel také, že by se uvedeného jednání dopouštěl za účelem svého sexuálního uspokojení. Nic takového ostatně dle obžalovaného ani z provedených důkazů nevyplyvá, když ze znaleckého zkoumání obžalovaného vyplynulo, že obžalovaný nemá žádné homosexuální sklony, ani netrpí žádnou sexuální deviací. Veškerá jednání spojená s močením potom byla dle obžalovaného spjatá s praktikováním urinoterapie. Ani ostatní intimní jednání nebylo praktikováno za účelem sexuálního uspokojení obžalovaných, ale pouze za účelem využití léčivých účinků pozitivní a životadárné energie ve prospěch poškozeného.

16. Ve vztahu k dalším skutkům, které jsou předmětem tohoto řízení, obžalovaný popřel, že by cíleně vyráběl jakýkoliv pornografický materiál. Na fotografiích a videích zachycoval vesměs pouze běžný život rodiny. S ohledem na skutečnost, že obžalovaní v rámci rodiny vyznávali naturismus, je pro ně zcela běžné, že se na fotografiích zachycovali i nazi. Závěry soudu, že se jedná o pornografická díla, jsou tak zcela subjektivní a nepřezkoumatelné. Ze strany obžalovaného také zcela absentuje subjektivní stránka daného trestného činu. Obžalovaný také popřel jakékoliv šíření fotografií a videí. Tyto materiály nikomu neposkytl a neví, jakým způsobem se některé z nich dostaly na internet. V řízení nebylo prokázáno, že by měl přístup do v rozsudku zmíněných e-mailových schránek. Prokázán potom nebyl ani jakýkoliv finanční motiv jednání obžalovaného. Obžalovaný také popřel, že by mu bylo známo, jakým způsobem se do jeho počítače dostaly některé fotografie jiných osob, mohlo se tak stát neúmyslně při užívání počítače na internetu, kdy se do počítače mohly dostat společně se škodlivými aplikacemi.

17. Ve vztahu k jednání, kterým se měl obžalovaný dopustit neoprávněné výroby psychotropní látky a neoprávněného přechovávání jedu, obžalovaný namítl, že je povoláním zahradník a konopí a rostliny durmanu pěstoval v první řadě pouze jako rostliny z přírodovědného hlediska. S ohledem na své vědomosti a zaměření na východní filozofii však využíval i léčivé účinky těchto rostlin. Něco takového však dle obžalovaného nemůže být bráno jako naplnění jakéhokoliv trestného činu. Semena durmanu, která byla u obžalovaného nalezena, chtěl využít k vrácení této rostliny do krajiny, nicméně místo semen se mu do dispozice dostala pouze jejich drť, která pro to nebyla použitelná. Proto tento materiál někam založil, nijak nevyužíval a zapomněl na něj. Pokud soud ohledně semen a drti durmanu došel k závěru, že byly nejméně dílem určeny pro vlastní užití a potřebu nejméně obžalovaného, potom nebylo nijak řešeno a prokázáno, jakým dílem, tedy v jakém rozsahu se tak mělo stát.

18. Postup nalézacího soudu vůči jeho osobě obžalovaný označil za tendenční a zaujatý. Soud dle jeho názoru hájil pouze hodnoty stanovené privilegovanými částmi populace, která se snaží vynucenými pravidly zajistit poslušnost ostatních obyvatel a svázat nastolenými normami jejich svobodnou vůli a chování. Soud také dle obžalovaného hájí uměle nastolenou definici sexuality a kritéria normálnosti. Také uložený trest je dle obžalovaného s ohledem na všechny aspekty případu nepřiměřeně přísný. Z výše uvedených důvodů obžalovaný navrhl, aby byl napadený rozsudek zrušen a odvolací soud jej obžaloby zprostil.

19. Také obhájce jmenovaného obžalovaného před odvolacím soudem bez dalších důkazních návrhů odkázal na odvolací námítky a argumentaci písemně zpracovaného odůvodnění odvolání. Navrhl, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a soud vyslovil svoji nepřislušnost, ev. obžalovaného obžaloby zprostil. Odvolání státní zástupkyně je potom dle jeho názoru nedůvodné.

20. Zmocněnkyně poškozeného [jméno] [příjmení] se k podaným odvoláním při veřejném zasedání vyjádřila v tom smyslu, že odvolání obžalovaných považuje za nedůvodná zejména vzhledem k jejich stále se opakující argumentaci, se kterou se nalézací soud pečlivě vypořádal. Projednávání

trestná činnost vybočuje z rámce obdobné trestné činnosti a došlo k velice intenzivnímu zásahu do osobnostních práv poškozeného, kterému oba obžalovaní defacto zničili dětství i šanci na plnohodnotný budoucí život.

21. Také zmocněnkyně poškozeného [jméno] [příjmení] ve svém vyjádření před odvolacím soudem zhodnotila odvolání obžalovaných jako nedůvodná.

22. Vrchní soud v Praze v souladu s § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal z hlediska v podaném odvolání vytýkaných vad zákonnost a odůvodněnost výroků napadeného rozsudku a stejně tak i řízení, které jeho vyhlášení předcházelo. K dalším vadám, které nebyly odvoláním vytýkány, by bylo možno přihlížet pouze, pokud by měly vliv na správnost napadeného rozhodnutí. Po provedení tohoto přezkumu má Vrchní soud v Praze za to, že lze obecně konstatovat, že v řízení před nalézacím soudem bylo postupováno v souladu s trestním řádem. Nalézací soud respektoval trestním řádem nastavená pravidla spravedlivého procesu včetně práva obou obžalovaných na obhajobu, a především nijak nekrátil obžalované na jejich právech. Z obsahu spisu je také zřejmé, že nalézací soud v souladu s § 2 odst. 5 tr. řádu provedl všechny důkazy nezbytné pro správné zjištění skutkového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro rozhodnutí o podané obžalobě. V řízení byly také stejně pečlivě prováděny důkazy ve prospěch i v neprospěch obou obžalovaných.

23. Před odvolacím soudem navržené přechzení prohlášení obžalované [příjmení] potom odvolací soud posoudil jako zcela nadbytečné s tím, že rozsah provedeného dokazování je pro rozhodnutí ve věci zcela dostatečný, obžalovaná měla po celou dobu tohoto trestního řízení nikým neomezovaný prostor pro vyjádření se ke skutkům, jejich spáchání jí bylo kladeno za vinu, a k přednesu své obhajoby a odvolacímu soudu předložené písemné prohlášení ani neobsahovalo žádné nové či jinak podstatné skutečnosti ve vztahu k rozhodnutí v této věci.

24. V rámci přezkumu napadeného rozhodnutí je předně třeba zdůraznit, že Vrchnímu soudu v Praze jako soudu odvolacímu nepřísluší nahrazovat postup nalézacího soudu podle § 2 odst. 6 tr. řádu, a za předpokladu, že úvahy nalézacího soudu v tomto směru vycházejí z úplného a nezkresleného obsahu všech provedených důkazů a odpovídají zásadám obecné logiky, v souladu se zásadou bezprostřednosti a ústnosti řízení je na nalézacím soudu, před nímž jsou důkazy prováděny, aby z nich vyvozoval závěry pro tvorbu skutkových zjištění. Vrchní soud v Praze je v tomto směru oprávněn korigovat skutková zjištění nalézacího soudu pouze v limitované míře na základě před ním provedeného dokazování ve smyslu § 259 odst. 3 písm. a), b) tr. řádu. Takové podmínky však v tomto případě splněny nejsou, když hodnocení důkazů nalézacím soudem odpovídá § 2 odst. 6 tr. řádu a jeho skutkové závěry, které na základě provedených a správně hodnocených důkazů učinil, jsou přesvědčivé a logické.

25. V odvolání obžalovaných formulované námitky směřující proti správnosti učiněných skutkových zjištění byly v daném případě prakticky totožné s námitkami uplatněnými již v rámci obhajoby před nalézacím soudem, přičemž s těmito námitkami se soud prvního stupně v napadeném rozsudku logicky, srozumitelně a dostatečným způsobem vypořádal a současně také přesvědčivě odůvodnil, z jakých důvodů má obhajobu obžalovaných za vyvrácenou. Lze proto především odkázat na písemné odůvodnění napadeného rozsudku, které současně bezesporu splňuje náležitosti stanovené v § 125 odst. 1 tr. řádu. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, o jaké důkazy nalézací soud své závěry o vině obžalovaných opřel. Odůvodnění je logické, srozumitelné a odpovídá obsahu důkazů provedených před nalézacím soudem.

26. Zcela stručně tak lze zrekapitulovat, že ze spáchání skutku popsaného pod bodem 1. napadeného rozsudku jsou oba obžalovaní naprosto spolehlivě usvědčováni především výpovědí poškozeného [jméno] [příjmení]. Tuto výpověď nalézací soud zcela důvodně vyhodnotil jako věrohodnou s tím, že se v žádném případě nejedná o usvědčující důkaz osamocený, ale naopak zřetelně korespondující s dalšími důkazy, které vinu obžalovaných prokazují. Správně také nalézací soud nepřehlédl, že poškozený [příjmení] nebyl ani oznamovatelem popsané trestné činnosti obou

obžalovaných a až do té doby, kdy byl kontaktován policií, tak se s tím, čemu byl ze strany obžalovaných vystavován, nikomu nesvěřil (a to ani vlastnímu otci, se kterým v mezidobí obnovil intenzivnější kontakt). V daném případě tedy není důvodná ani obava, že by mohla být pravdivost výpovědi poškozeného negativně ovlivněna jeho snahou se některému z obžalovaných nepravdivou či účelově zkreslenou výpovědí mstít. To by ostatně ani neodpovídalo osobnostnímu profilu poškozeného, jak jej popsaly soudní znalkyně, které jeho osobu zkoumaly z pohledu psychiatricko. S výpovědí poškozeného potom naprosto zřetelně koresponduje také materiál (fotografie a audiovizuální sobory) zajištěný při domovní prohlídce v bydlíšti obžalovaných. Ostatně sami obžalovaní jednání popsané pod bodem 1. napadeného rozsudku do značné míry sami doznali, byť se hájili zcela jinou motivací k takovému jednání. Nálezací soud se však také přesvědčivě vypořádal s tím, z jakého důvodu hodnotí výpověď poškozeného jako věrohodnou i ohledně těch aktivit, jejichž provozování obžalovaní popírají. Z výpovědi poškozeného je potom také jednoznačně zřejmé, že se veškeré ve výroku napadeného rozsudku popsané aktivity obžalovaných a poškozeného odehrávaly z iniciativy obžalovaných, přičemž poškozený zprvu jednání obžalovaných v důsledku svého nízkého věku a určité izolovanosti od okolí nechápal a nevnímal jej ani nijak patologicky. Teprve později po několika letech si začal nenormálnost a bizarnost daného jednání uvědomovat (včetně jeho protiprávnosti), v důsledku své povahové a osobnostní výbavy však nebyl schopen účinného odporu. K tomu také přispěla skutečnost, že mu bylo vyhrožováno odepřením jídla či přístupu k počítači a poškozený se také obával, že by se mohl ocitnout ústavní péči.

27. Soud prvního stupně se také logicky a přesvědčivě vypořádal se skutkovým závěrem, že motivací jednání obžalovaných bylo mimo jiné ukájení jejich pohlavního pudu včetně toho, že pořizování digitálních fotografií a audiovizuálních souborů bylo činěno za účelem jejich poskytování dalším osobám. V tomto směru vedenou obhajobu obžalovaných potom nálezací soud důvodně vyhodnotil jako spolehlivě vyvrácenou. Zde lze ve shodě s odůvodněním napadeného rozhodnutí odkázat nejen na pojmenování v počítačích uložených souborů, ze kterého je zřejmé, že tyto byly i obžalovanými vnímány jako pornografický materiál, ale také na zcela zřetelně sexuální vyzývavé pozice jednotlivých osob na těchto materiálech. Bezpečně také bylo prokázáno, že obžalovaný [příjmení] při pořizování některých záznamů sám masturboval. S uvedeným závěrem také koresponduje zjištění o založení profilu na portálu [webová adresa].

28. Nálezací soud také důvodně dospěl k závěru, a tento také logicky a přesvědčivě odůvodnil, že popsané sexuální jednání bylo přinejmenším v případě obžalované [příjmení] předmětem jejího finančního prospěchu. To je totiž skutečně zřejmé jednak opět z výpovědi poškozeného, ale mimo to také z výpovědi svědkyně [příjmení]. [příjmení] závěru potom odpovídají i v počítači nalezené odkazy na internetové stránky zabývající se poskytováním služeb tohoto charakteru a odborným zkoumáním zjištěná frekvence přístupů na dané stránky. V neposlední řadě byl také již v přípravném řízení zajištěn i konkrétní audiovizuální soubor dokumentující sexuální chování obžalované a poškozeného, kdy má obžalovaná poškozeného orálně uspokojovat a, „zákazníkovi“ slibuje, „další show“ pro případ, že by v tom nebyla úspěšná.

29. Znalecké zkoumání zajištěných datových nosičů spolu s výpovědí obžalovaných poskytuje zcela dostatečný podklad pro závěr, jaké konkrétní soubory specifikované ve výroku napadeného rozsudku obžalovaní společně pořídili. Zcela nepochybný je také charakter těchto souborů. Provedeným dokazováním potom bylo také zcela bezpečně prokázáno, že některé ze souborů dokumentujících sexuálně motivované jednání mezi poškozeným a obžalovanou byly poskytnuty dalším osobám. Tuto skutečnost jasně prokazuje především obsah e-mailové schránky [email], přičemž předmětnými soubory po jejich vzniku nemohl původně disponovat nikdo jiný než právě obžalovaní a nikdo jiný kromě obžalovaných potom těmito soubory nemohl disponovat, aniž by mu obžalovanými byly poskytnuty. Zcela správně také nálezací soud poukazuje na skutečnost, že vzhledem ke zjištění, že poskytování služeb sexuálního charakteru mimo jiné generovalo

obžalovaným finanční příjmy, měli obžalovaní i jasný motiv pro (úplatné) poskytování daných materiálů třetím osobám.

30. Vrchní soud v Praze tak má za to, že soud prvního stupně zcela správně z provedených důkazů uzavřel (a své závěry také přiléhavě odůvodnil), že obžalovanými provozované sexuální aktivity (včetně zapojení poškozeného v některých případech) byly přinejmenším částečně motivované získáním finančního prospěchu od „zákazníků“, kterým bylo umožňováno jejich sledování on-line, ev. mohli získat pořízené audiovizuální soubory do svého držení. Obhajoba obžalovaných ohledně motivace jejich sexualizovaného jednání vůči poškozenému tak skutečně byla bezpečně vyvrácena.

31. V případě skutku popsaného pod bodem 2. napadeného rozsudku jsou potom oba obžalovaní z jeho spáchání zcela bezpečně usvědčováni především jednotlivými zajištěnými fotografiemi zachycujícími jednání obžalované, jejichž pořízení ostatně obžalovaný [příjmení] ani nijak nepopíral. Popírána však byla ve výroku napadeného rozsudku popsaná motivace daného jednání a jeho skutečný smysl. I v této části odůvodnění rozhodnutí soudu prvního stupně se však nalézací soud velmi přesvědčivě a logicky s touto otázkou vypořádává a odvolací soud se s jeho závěry i zde zcela ztotožňuje a na tyto odkazuje. Nalézací soud tak důvodně uzavřel, že i v tomto případě jednalo o sexuálně motivované jednání za současného vytváření fotografií pro obdobné účely jako v bodě 1. Zcela korektní přístup soudu prvního stupně při hodnocení provedených důkazů je ostatně zřejmý i z toho, že v souladu se zásadou in dubio pro reo částečně upravil popis daného skutku ve prospěch obžalované [příjmení].

32. Spáchání jednání popsaného pod body 3. a 4. napadeného rozsudku potom obžalovaní také fakticky doznali a tomuto jejich doznání potom odpovídá nejen znalecky vyhodnocený obsah datových nosičů zajištěných v místě bydliště obžalovaných ale také výpověď svědkyně [příjmení], která na popsaném jednání částečně participovala a v samostatném trestním řízení za něj byla také odsouzena.

33. Také v případě skutku pod bodem 5. napadeného rozsudku se odvolací soud se skutkovými závěry nalézacího soudu a jeho argumentací ohledně hodnocení provedených důkazů zcela ztotožnil. Provedené znalecké zkoumání zajištěných datových nosičů zajištěných v místě bydliště obžalovaných zcela jasně prokazuje uložení i charakter těchto souborů. Sám obžalovaný [příjmení] také fakticky doznal, že s těmito soubory v počítači manipuloval. V žádném případě však nemůže obstát jeho obhajoba, dle níž byly tyto soubory ve skutečnosti pouze spamem, který obžalovaný jen nesmazal. Vědomému umístění a přechovávání předmětných souborů na datových nosičích totiž zcela jasně svědčí jejich uložení a systematické roztržidění do tomu svými názvy jasně odpovídajících adresářů, které musely být pro daný účel vytvořeny. Předmětné soubory tak byly (a tento závěr opět koresponduje i se skutkovými zjištěními týkajícími se i ostatních skutků) obžalovaným vědomě a cíleně tematicky roztržiděny a jako pornografický materiál uloženy.

34. Ve vztahu k tomuto skutku se také nalézací soud logicky a vyčerpávajícím způsobem vypořádal s existujícími pochybnostmi o tom, zdali se na spáchání tohoto skutku podílela také obžalovaná [příjmení]. Nalézací soud také důvodně ve vztahu k její osobě (daný zprošťující výrok nebyl opravným prostředkem napaden) postupoval opět v duchu zásady in dubio pro reo. I z toho je patrná pečlivost, s jakou nalézací soud při hodnocení důkazní situace ve vztahu k obžalovaným postupoval včetně toho, že nijak nepomíjel ani skutečnosti svědčící ve prospěch obžalovaných. Zcela odmítnout je tak třeba odvolací námitku obžalovaného, dle níž bylo vůči obžalovaným postupováno ze strany soudu prvního stupně jakkoliv tendenčně či zaujatě. Popsanou pečlivost ostatně nalézací soud prezentoval také při precizaci popisu jednotlivých skutků a jejich rozdělení oproti podané obžalobě, se kterou se i odvolací soud zcela ztotožňuje včetně důvodů, kterými tento postup nalézací soud odůvodnil.

35. Pokud se týká skutku popsaného pod bodem 6. napadeného rozsudku, tak z výsledků domovní prohlídky v místě bydliště obžalovaných a následného odborného zkoumání zajištěného rostlinného materiálu je zcela nepochybné, že byl v daných prostorách nalezen ve výroku rozsudku

specifikovaný materiál. Výpovědi obžalovaných ale také svědků [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] potom skutečně poskytují dostatečný podklad pro kategorický závěr, že předmětné rostliny vypěstoval přinejmenším obžalovaný [příjmení] (obžalované [anonymizováno] nebylo spáchání tohoto skutku podanou obžalobou kladeno za vinu). Nálezací soud také z provedených důkazů zcela důvodně formuloval svůj závěr o skutečném účelu pěstování a následného sušení částí zajištěných rostlin. Také zde soud v návaznosti na vývin důkazní situace přiléhavě určitým způsobem zpřesnil popis skutku oproti podané obžalobě.

36. Obdobná potom byla důkazní situace v případě skutku popsaného pod bodem 7. napadeného rozhodnutí. Také zde lze na základě výsledků domovní prohlídky, následného odborného zkoumání nalezeného materiálu a dále výpovědi obou obžalovaných uzavřít, že obžalovaný [příjmení] vědomě a v místě svého bydliště přechovával semena a drť v popsaném množství a s obsahem uvedených účinných látek. Závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství potom jasně prokazují možné následky na zdraví (či dokonce životě) v případě požití zajištěných semen. V případě tohoto skutku se potom nálezací soud také dostatečným a pro odvolací soud zcela logickým způsobem vypořádal s otázkou účelu přechovávání semen a drti rostliny rodu durmanu, z čeledi lilkovité. V tomto směru nálezací soud nepřehlédl, že obhajoba obžalovaného, dle níž měl zajištěná semena za tím účelem, aby jako zahradník pouze vypěstovat rostliny, které by takto vrátil do přírody a takto by zachránil tento z jeho pohledu vzácný rostlinný druh, poněkud neodpovídá jeho vlastnímu vyjádření před soudem, dle něhož si drť z těchto semen aplikoval ze zdravotních důvodů společně s dalšími rostlinami včetně konopí a kostivalu. Tomu svědčí i zajištěná drť semen, ze které již rostliny vypěstovat ani není možné. Zcela správně proto nálezací soud i zde uzavřel, že přechovávaná drť a semena rostliny rodu durman, obsahující atropin a skopolamin, byly nejméně dílem určeny pro vlastní užití a potřebu obžalovaného [příjmení].

37. Zcela dostatečným způsobem se dále soud prvního stupně vypořádal také s obžalovanými až absurdně namítaným nedostatkem pravomoci soudu k projednání podané obžaloby. Také zde lze pro stručnost odkázat na odůvodnění napadeného rozsudku především v bodě 329. Žádnou relevanci potom nelze přiznat odvolací námitce, dle níž nálezací soud odmítl akceptovat přirozenost svobodného jednání jedince a hájí uměle nastolenou definici sexuality a kritéria normalnosti. Zde je třeba zdůraznit, že jednání obžalovaných zcela jednoznačně představuje zavrženíhodné sexuální násilí vůči nezletilému poškozenému a další sexuálně motivovanou trestnou činnost, kterou v žádném případě nelze omlouvat přirozeností svobodného jedince či jiným subjektivním vnímáním normalnosti obžalovanými.

38. Nutno konstatovat, že ani není úkolem Vrchního soudu v Praze, aby jednotlivé důkazy znovu prováděl, reprodukoval, rozebíral, porovnával a případně z nich vyvozoval vlastní skutkové závěry. Podstatné je, že nálezací soud hodnotil provedené důkazy v souladu s jejich obsahem, přičemž nevybočil z mezí volného hodnocení důkazů a své hodnotící závěry vysvětlil. To, že způsob hodnocení důkazů nekoresponduje s představami obžalovaných, samo o sobě závěr o porušení pravidla in dubio pro reo či obecně zásad spravedlivého procesu neopodstatňuje. Pokud tedy v tomto případě nálezací soud po vyhodnocení důkazní situace dospěl k závěru, že jedna ze skupin důkazů je pravdivá, že její věrohodnost není ničím zpochybněna a úvahy vedoucí k tomuto závěru zahrnul do odůvodnění svého rozhodnutí, nejsou splněny podmínky pro uplatnění zásady,, v pochybnostech ve prospěch“ (in dubio pro reo), neboť soud tyto pochybnosti neměl. Nadto lze poznamenat, že existence případného extrémního nesouladu mezi učiněnými skutkovými zjištěními soudu a provedenými důkazy nemůže být založena jen na tom, že obžalovaný předkládá vlastní hodnocení důkazů a dovozuje z toho jiné skutkové, popř. i právní závěry (usnesení Nejvyššího soudu ze dne 18.12.2013, sp. zn. 8 Tdo 1268/2013). V této souvislosti Vrchní soud v Praze ještě dodává, že právní řád neupravuje úroveň jistoty, jaká se vyžaduje pro odsouzení obžalovaného z trestného činu. Hodnocení důkazů z hlediska jejich pravdivosti a důkazní hodnoty, stejně jako úroveň jistoty, jaká se vyžaduje pro odsouzení, je zásadně věcí obecných soudů. Pravidlo in dubio pro reo je na místě použít jen tehdy, jsou-li pochybnosti o vině důvodné, tj. rozumné a

v podstatných skutečnostech, takže v konfrontaci s nimi by výrok o spáchání trestného činu nemohl obstát. Pochybnosti tedy musí být z hlediska rozhodnutí o vině závažné a již neodstranitelné provedením dalších důkazů či vyhodnocením stávajících důkazů. Taktomu ale v projednávané trestní věci v žádném případě není.

39. Nálezací soud hodnotil jednotlivé provedené důkazy samostatně, ale i v jejich souhrnu, při uvážení všech okolností případu, tak jak mu to ukládá ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu, přičemž s vědomím všech provedených důkazů nepřichází v úvahu jiné skutkové závěry, než jaké nálezací soud ve vztahu k vině obou obžalovaných učinil. Závěry, které nálezací soud učinil v odvoláním napadeném rozsudku, jsou tedy nejenom logické, ale i jediné v úvahu přicházející, pokud byly provedené důkazy zhodnoceny jako celek, kdy nálezací soud správně vyhodnotil i pohnutky, motivaci obžalovaných.

40. Také právní kvalifikaci jednání obžalovaných včetně posouzení jejich jednání jako spolupachatelství v případě trestné činnosti, na jejímž spáchání se podíleli oba dva, věnoval soud prvního stupně v odůvodnění napadeného rozhodnutí náležitou pozornost a s jeho obsáhlým a přiléhavým odůvodněním především na straně 83 – 93 napadeného rozsudku se odvolací soud zcela ztotožňuje a na toto odkazuje s tím, že k této vyčerpávající argumentaci těžko dodávat cokoliv dalšího nosného.

41. Nálezací soud se také výstižně vypořádal s důvodností závěru, že specifikovaný audiovizuální materiál má povahu pornografického díla včetně toho, že některé ze zajištěných souborů mají dokonce charakter tzv. tvrdé pornografie spočívající v pohlavním styku se zvířetem, resp. pohlavním styku, který prezentuje násilí a neúctu k člověku.

42. Otázkou způsobení těžké újmy na zdraví poškozenému [jméno] [příjmení], které se prakticky výhradně věnuje odvolací argumentace státní zástupkyně, se potom nálezací soud zabývá v bodě 337. a násl. odůvodnění napadeného rozhodnutí. V této části odůvodnění napadeného rozhodnutí nálezací soud nejprve přehledně zrekapituloval obecná východiska upravená v § 122 tr. zákoníku a správně také konstatoval, že otázka způsobení těžké újmy na zdraví je otázkou ryze právní, jejíž posouzení je výlučně v pravomoci orgánů činných v trestním řízení, byť logicky tento závěr zpravidla vychází právě z odborného lékařského posouzení, na základě kterého může soud dovodit případné naplnění znaků tohoto právního pojmu.

43. I s navazující částí odůvodnění napadeného rozhodnutí, ve které soud prvního stupně rozvedl argumentaci vyústivší v závěr, že provedené dokazování neumožňuje uzavřít, že by z pohledu intenzity následků bylo možno tyto považovat u poškozeného [jméno] [příjmení] za těžkou újmu na zdraví, se Vrchní soud v Praze ztotožňuje.

44. Aniž by odvolací soud jakkoliv zpochybňoval skutečnost, že v důsledku jednání obžalovaných došlo u poškozeného k rozvoji posttraumatické stresové poruchy, což zcela bezpečně vyplývá z výsledků znaleckého zkoumání poškozeného, bylo třeba (a nálezací soud tuto povinnost nepominul) zhodnotit konkrétní dopady této poruchy zdraví na obvyklý způsob života poškozeného. V tomto směru je třeba zdůraznit, že pro závěr o tom, že posttraumatická stresová porucha je delší dobu trvající vážnou poruchou zdraví nebo vážným onemocněním, a tedy těžkou újmou na zdraví ve smyslu § 122 odst. 2 písm. i), zásadně nestačí zjištění o jejím přetrvávání po relativně dlouhou dobu, ale je nutné, aby představovala velmi citelnou újmu v obvyklém způsobu života poškozeného. Musí být spojena s takovými potížemi, které nejenže trvají delší dobu, ale poškozenému brání v obvyklém způsobu života, do něhož mu vážně zasahují tak, že se nemůže projevovat a chovat podle svých zvyklostí a obstarávat si obvyklým způsobem své životní potřeby a uspořádat své sociální poměry (srov. R 29/2018; R 13/2019).

45. Vážná porucha zdraví se pak musí projevovat minimálně šest týdnů, přičemž intenzita tohoto onemocnění musí být trvalá, resp. se musí po celou tuto dobu u poškozeného projevovat příznaky odpovídající těžké újmě na zdraví, které představují velmi citelnou újmu v obvyklém způsobu

života. Doba šesti týdnů je přitom podle konstantní judikatury hraničním (minimálním) časovým úsekem, v němž se musí intenzivní obtíže vyskytovat, a až poté může dojít k jejich zeslabování,“ k tomu srov. usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 8 Tdo 1486/2019 ze dne 29. 1. 2020. Těžkou újmou na zdraví může být i posttraumatická stresová porucha omezující poškozeného v běžných životních aktivitách, spojená především s rozvojem nepřátelských a nedůvěřivých postojů ke světu, omezením sociálních kontaktů a celkovým odcizením (srov. např. rozsudek Vrchního soudu v Olomouci sp. zn. 6 To 62/2017 ze dne 17. 8. 2017). Pro učinění závěru o tom, zdali je posttraumatická stresová porucha těžkou újmou na zdraví či nikoliv musí znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, zhodnotit, jaké konkrétní oblasti života poškozeného byly touto poruchou zasaženy, do jaké míry jej porucha v dané sféře omezovala v obvyklém způsobu života, zejm. jak dlouho toto omezení trvalo.

46. V daném případě soud prvního stupně s ohledem na provedené důkazy i dle odvolacího soudu důvodně poukázal na skutečnost, že poškozený nebyl nikdy farmakologicky léčen a současně nikdy neabsolvoval klasickou psychiatrickou péči. Zcela obvyklým způsobem chodil do školy, přičemž úspěšně dokončil základní vzdělání a poté i studium na střední škole. Obvyklým způsobem trávil svůj volný čas bez výraznějších omezení oproti předchozí době a navázal také partnerský vztah, který jej velmi naplňoval. U poškozeného potom nebyly zjištěny žádné poruchy spánku nebo jiné somatické projevy jeho zhoršeného psychického stavu. Nálezací soud nezpochybnil závěry znaleckého zkoumání poškozeného, dle nichž se poškozený doposud zcela nevyrovnal s důsledky shora uvedeného protiprávního jednání obou obžalovaných a toto jej nadále provází jeho běžným životem minimálně v podobě popisovaných flashbacků s tím, že u poškozeného je také dáno zvýšené riziko zhoršení jeho psychického stavu v budoucnosti. Popsané projevy posttraumatické stresové poruchy však podle názoru nálezacího soudu, se kterým se i odvolací soud ztotožňuje, není možno zhodnotit jako závažné omezení obvyklého způsobu života poškozeného, aby bylo možné právně kvalifikovat tento následek jako vážnou poruchu na zdraví, a to aniž by odvolací soud jakkoliv zlehčoval svojí intenzitou i dobou trvání značnou závažnost a zvrácenost jednání, kterému byl poškozený ze strany obžalovaných vystaven včetně toho, že si určité následky na psychickém zdraví zřejmě dlouhodobě ponese do celého dalšího života. Ve shodě s nálezacím soudem však má i soud odvolací za to, že újma na zdraví, která byla jednáním obžalovaných poškozenému způsobena, není takové intenzity, aby bylo namístě ji hodnotit jako těžkou újmu na zdraví ve smyslu kritérií definovaných pro tento účel v trestním zákoníku.

47. Ve vztahu k nálezacím soudem užitě právní kvalifikaci lze potom pro úplnost v době rozhodování odvolacího soudu dodat, že užití aktuálně účinné právní úpravy by při právní kvalifikaci popsaného jednání nebylo pro obžalované příznivější, neboť obžalovaní by byli ohroženi podstatně vyšší sazbou trestu odnětí svobody.

48. V neposlední řadě se Vrchní soud v Praze zabýval také otázkou přiměřenosti a zákonnosti trestů, který byly obžalovaným nálezacím soudem uloženy. Také ve vztahu k této části napadeného rozhodnutí má Vrchní soud v Praze za to, že nálezací soud postupoval v souladu se zákonem a ani zde nevystává potřeba zásahu do napadeného rozhodnutí. Pro stručnost lze i zde odkázat na podrobnou a přiléhavou argumentaci nálezacího soudu. Nálezací soud se v napadeném rozhodnutí zcela správně vypořádal s otázkou existence polehčujících a přitěžujících okolností. Ve prospěch obžalovaných nálezací soud důvodně jako polehčující okolnost zohlednil jejich řádný život vedený před spácháním nyní projednávané trestné činnosti (resp. nemožnost přihlížet k předchozímu odsouzení u obžalovaného [příjmení]). V případě obou obžalovaných však bylo namístě při ukládání trestů zohlednit celou řadu významných přitěžujících okolností. Jak správně uzavřel již soud nálezací, popsanou trestnou činností páchali obžalovaní po poměrně dlouhou dobu, spáchali více trestných činů a jednali také po předchozím uvážení. Obžalovaní také v průběhu trestního řízení neprojevovali žádnou známku upřímné sebereflexe či snahy alespoň částečně nahradit způsobenou nemajetkovou újmu. Také odvolací soud má za to, že charakter a rozsah popsaného jednání obžalovaných podstatným způsobem přesahuje zákonem předpokládaný typový stupeň

narušení zákonem chráněného zájmu. Především skutek 1. se svojí povahou a rozsahem poměrně vymyká trestné činnosti tohoto druhu, se kterou se orgány činné v trestním řízení běžně setkávají. Jinými slovy i na poměry toho, s čím se soudy v rámci tohoto druhu trestné činnosti obvykle setkávají, se jedná svojí závažností a rozsahem o poměrně vybočující věc. Obž. [příjmení] bylo nadto namístě ukládat souhrnný trest ve vztahu k odsouzení Okresním soudem v Havlíčkově Brodě pro trestný čin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku, za což jí byl uložen trest odnětí svobody ve výměře čtyř měsíců s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu osmnácti měsíců.

49. Oba obžalovaní byli ohroženi trestní sazbou trestu odnětí svobody od pěti do dvanácti roků. Za daného stavu a s přihlédnutím k výše uvedenému tak ani odvolací soud nehodnotí uložené tresty odnětí svobody ve výměře deseti roků se zařazením pro jejich výkon do věznice se zvýšenou ostrahou za nepřiměřeně přísné či jinak rozporné se zákonem. V neposlední řadě se odvolací soud ztotožňuje také s argumentací soudu prvního stupně týkající se uložení stejné výměry trestu oběma obžalovaným namísto státní zástupkyní navrhaných trestů v rozdílné výměře. Zcela důvodné a v souladu se zákonem potom bylo i uložení trestu propadnutí věci (rostlinného materiálu a semen) obžalovanému [příjmení].

50. Žádné pochybení potom odvolací soud neshledal ani ve výroku o náhradě nemajetkové újmy ve vztahu k oběma poškozeným. I s důvodností přiznání tohoto nároku se v odůvodnění napadeného rozhodnutí nalézací soud poměrně podrobně, správně a přesvědčivě vypořádal a citoval příslušná hmotněprávní ustanovení, o která je třeba důvodnost uplatněného nároku opřít. Zaobíral se také vztahem mezi výší přiznané částky a mírou zásahu do práv obou poškozených. Neopomněl se vypořádat s přiměřeností přiznané výše jak ve vztahu k závažnosti protiprávního jednání, které má přiznávaný nárok saturovat, ale také k majetkovým poměrům a výdělečným možnostem obžalovaných. Byť se v případě nároku přiznaného na náhradě nemajetkové újmy poškozenému [příjmení] jedná o vyšší částku, ani odvolací soud nemá za to, že by se jednalo o částku nepřiměřeně vysokou či o částku, jejíž úhrada by mohla být pro obžalované jakkoliv likvidační. Také o příslušenství přiznaného nároku v podobě úroků z prodlení bylo nalézacím soudem rozhodnuto správně včetně určení počátku prodlení obžalovaných.

51. Z výše uvedených důvodů byla odvolání státní zástupkyně i obžalovaných jako nedůvodná zamítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není žádný další řádný opravný prostředek přípustný. Lze však proti němu podat dovolání ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí, proti němuž dovolání směřuje. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni, rozhoduje o něm Nejvyšší soud ČR. Nejvyšší státní zástupce může podat dovolání pro nesprávnost kteréhokoli výroku ve prospěch i neprospěch obžalovaného, obžalovaný jen pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká, a to pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání nepovažuje za dovolání, byť by bylo takto označeno. Nezbytný obsah dovolání je vymezen v ustanovení § 265f tr. řádu. Dovolání je možno podat jen z důvodů uvedených v ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až m) tr. řádu, přičemž důvody dovolání je možno měnit jen po dobu běhu dovolací lhůty. Nikdo nesmí v souvislosti s trestným činem spáchaným na poškozeném jakýmkoli způsobem zveřejnit informace umožňující zjištění totožnosti poškozeného, který je osobou mladší 18 let nebo vůči němuž byl spáchán některý z trestných činů proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti (§ 185 až 193 trestního zákoníku). Pravomocný rozsudek nesmí být zveřejněn ve veřejných sdělovacích prostředcích s uvedením jména, popřípadě jmen, příjmení a bydliště poškozeného.

Praha 28. dubna 2025

Mgr. Robert Pacovský
předseda senátu